

Slovo života – září 2018

„V tichosti buďte vnímaví pro slovo, které do vás bylo vloženo jako semeno a může zachránit vaši duši“ (Jak 1,21)

Slovo tohoto měsíce je z textu připisovaného Jakobovi, který byl významnou postavou v Jeruzalémské církvi. Vyzývá křesťany k souladu mezi vírou a skutky.

V úvodní části listu je zdůrazněna podstatná podmínka: osvobodit se od všeho zlého, abychom mohli přijmout Boží slovo a nechat se jím vést na cestě k plné realizaci křesťanského povolání. Boží slovo má svoji specifickou sílu: je tvůrčí, vytváří dobré plody v jednotlivci i ve společenství, buduje láskyplné vztahy každého z nás s Bohem i mezi lidmi navzájem. Slovo, říká Jakub, do nás již bylo „vloženo jako semeno“.

„V tichosti buďte vnímaví pro slovo, které do vás bylo vloženo jako semeno a může zachránit vaši duši.“ Jak? Jistě tím, že Bůh již na počátku stvoření vyslovil definitivní slovo: člověk je jeho „obrazem“. Každá lidská bytost je vůči Bohu „ty“, je povolána k životu, aby sdílela Boží život plný lásky a společenství. Pro křesťany je to svátost křtu, co je zasazuje do Krista, do Božího slova, které vstoupilo do lidských dějin.

Do každého člověka tedy Bůh zasadil semeno svého slova, které ho vede k dobru, ke spravedlnosti, k darování sebe a ke společenství. Je-li toto semeno přijato a s láskou ve své „půdě“ kultivováno, může přinášet život a ovoce.

„V tichosti buďte vnímaví pro slovo, které do vás bylo vloženo jako semeno a může zachránit vaši duši.“ Jasným místem, kde k nám hovoří Bůh, je Bible, jejímž vrcholem je pro křesťany evangelium. Je třeba přijmout Boží slovo v láskyplné četbě Písma. Když budeme podle tohoto slova žít, můžeme vidět jeho ovoce.

Můžeme naslouchat Bohu i v hloubi svého srdce, kde často zakoušíme vtíravost mnoha „hlasů“, mnoha „slov“: slogany a pobídky k volbě, životní vzory, ale i starosti a strach... Jak však poznat Boží slovo a dát mu prostor, aby v nás žilo?

Je třeba odzbrojit srdce a „vzdát se“ Božímu volání, abychom mohli svobodně a odvážně naslouchat Božímu hlasu, který je často tichý a diskrétní.

Vyzývá nás, abychom vyšli ze sebe a vydali se na cesty dialogu a setkávání, s Bohem i s druhými lidmi, a zve nás ke spolupráci, abychom učinili lidstvo krásnějším, abychom se všichni mohli cítit stále více jako bratři.

„V tichosti buďte vnímaví pro slovo, které do vás bylo vloženo jako semeno a může zachránit vaši duši.“ Boží slovo má totiž možnost proměnit náš každodenní život v příběh osvobození od temnoty osobního a společenského zla, avšak očekává naše osobní a vědomé přitakání, jakkoli může být nedokonalé, křehké a stále se vyvíjející.

Naše city a naše myšlenky se budou stále více podobat citům a myšlenkám samotného Ježíše, upevní se v nás víra a naděje v Boží lásku, zatímco naše oči a naše ruce se otevrou pro potřeby bližních. Toto řekla Chiara Lubichová v roce 1992: „V Ježíšovi byla vidět hluboká jednota mezi láskou, kterou měl k nebeskému Otci, a láskou ke všem lidem, jeho bratřím. Byl v něm dokonalý soulad mezi jeho slovy a jeho životem. A to všechny fascinovalo a přitahovalo. Taková máme být i my. Musíme přijímat s dětskou prostotou Ježíšova slova a prakticky je žít v jejich čistotě a záři, v jejich síle a radikálnosti, abychom byli učedníky, jaké Ježíš chce, tedy učedníky, kteří se vyrovnají mistrovi: druzí Ježíšové rozeseť ve světě. Může pro nás být větší a krásnější dobrodružství?“

